

Послѣ сѣднаха всите да слѣшатъ отъ оу-
тата на тогова достойнаго за почестъ старца
тайнѣте и тѣлкованіята на Вѣрата.

„Синове мои! рече старецъ: Мина покло-
нѣто на идолѣте и сѣнката на закона, пощо
дойде дара. Народѣте земни ща познаатъ
тоа даръ, и ща са испланатъ отъ благостите
ниговѣ. Беззаконіята и злобѣте са изгони-
ха отъ Никото и идолѣте са разбалатъ. Вет-
хія чловѣкѣ са подновава и Овѣта зема дрѣ-
го лице. Всите ща познаатъ єдного Бога,
комѣто нѣни са кланаме; и той Богъ за свои-
то чловѣколюбіе гави са намъ въ Троица, и
въ Троица мѣ са кланаме. Требува да са
тѣлѣва таа неразѣмѣна тайна чловѣческомѣ
оумѣ. Всите народе си направиха по єдна
Вѣра; но онаа є истинната Вѣра, коато є
благотворителна на чловѣчеството и достойна
за проповѣданіе. Вѣрата наша є дошла отъ
Никита; зашто є дадена намъ чрезъ словото
Божіе: Вѣчнѣя Богъ презъ своите пророцы гави
са на Овѣта, като презъ нѣкаквы смѣртнѣ,
и недостойнѣ тѣлкователи да испишатъ това
вѣзкрайно сѣщество. Но чрезъ сына своіго и
словото самъ са откри на Овѣта со сичкото си
милосердіе. Тоа всемогѣщій Богъ не ще клананіе
и жертвѣ отъ твореніята свои, той да-
де Вѣрата на чловѣцѣте и а ище отъ тѣхъ